Endelig vil der eventuelt blive Spørgsmaal om en Forhøjelse af det Statstilskud, som for Tiden ydes Københavns Kommune til Politiet i Hovedstaden, jfr. Retsplejelovens § 135.

Endelig har Udvalget forespurgt, om Højesterets og Overretternes Erklæringer ere indhentede over det Spørgsmaal, om Forretningerne kunne antages at ville blive Højesteret og Landsretterne overkommelige, naar der, som i Forslagets §§ 2 og 6 foreslaaet, i hver enkelt Retssags Behandling skal deltage henholdsvis 9 Højesteretsdommere og 5 Landsretsdommere.

I denne Anledning skal man bemærke, at Justitsministeriet ikke har udbedt sig nogen Udtalelse fra de paagældende Retter med Hensyn til den nævnte, paa Foranledning af vedkommende Landstingsudvalg trufne Forandring i det oprindelige Regeringsforslag vedrørende det til Paakendelse af de enkelte Sager fornødne Antal Dommere. For Højesterets Vedkommende maa Ministeriet imidlertid, da denne Domstols Forretninger ikke kunne antages efter det foreliggende Forslag at blive mere omfattende end under den nuværende Retsplejeordning, mene, at der ikke har været eller er Grund til at indhente nogen Udtalelse i saa Henseende. Hvad Landsretterne angaar, har Justitiarius i den kgl. Landsoversamt Hof- og Stadsret under Henvisning til Omfanget af Landsretternes Forretninger overfor Ministeriet udtalt sin store Betænkelighed ved den af Udvalget paapegede Ændring i det oprindelige Forslag, naar ikke samtidig Dommertallet i Landsretterne betydelig forøges, men skønt Justitsministeriet deler denne Betænkelighed, har man dog fundet det rettest at lade det foreliggende Forslags Ordning i denne Henseende blive prøvet i Praksis, inden man tager Initiativ til nogen Ændring enten i Antallet af Landsdommere overhovedet eller i det til hver enkelt Sags Paakendelse fornødne Antal.

Svend Høgsbro.

Manicus Hansen,
Fm.

Til Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov
om Rettens Pleje.